

Ostatnia mapa Polski

Jacek Kaczmarski

Zbłąkany pocisk w namiot sztabu trafił rano
I spadł na stół zasłany obrusami map.
Pergaminowy popiół czyjąś krwią schlapany
Zamiast jedynej mapy kraju ujrzał sztab.

Pędzi Naczelnik wśród wiwatujących czapek,
Stolica ładnych parę staj, a wróg - tuż, tuż;
Kraj zalał Moskał, teraz diabli wzięli mapę!
Może naprawdę Bóg zapomniał o nas już!?

Wpada na Zamek, w rozbiegane korytarze.
Pakuje kufry ktoś, papiery pali ktoś,
Wiernopoddańcze listy piszą dygnitarze
O łaskę prosząc w skrusze Jej Cesarską Mość.

- Wasza Wysokość ma ostatnią mapę kraju!
Woła Naczelnik i królowi - bęc do stóp!
- Napiera wróg, a na nią w sztabie tam czekają!
Bez niej - masakra i dla wszystkich wspólny grób!

- Ostatniej mapy nie dam klucz chorągiewkami,
Co oznaczają wojska, których nie mam już!
Rzekł król i Polskę zwinął w rulon, a pergamin
Jak muszla schował w sobie szum Jej obu mórz.

Więc z niczym wybiegł wódz, o gniew wołając boży
A król, wsłuchany w znikający tupot nóg,
Pomiędzy osobiste rzeczy mapę włożył
Do sakwojaża na ostatnią ze swych dróg.